

przeznaczonych do sprzedaży na rzecz ludności, z wyjątkiem:

- 1) odzieży;
- 2) tkanin;
- 3) obuwia skózanego masowo produkowanego;
- 4) artykułów dziewiarskich.

§ 2. 1. Ceny detaliczne artykułów, o których mowa w § 1, ustalone będą przez Państwową Komisję Cen oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych i Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi (wydziały handlu) w zleconym zakresie w wysokości planowych kosztów własnych danej spółdzielni powiększonych o planowy zysk, podatek obrotowy w obowiązującej wysokości dla danego rodzaju towarów oraz marżę handlową (marżę detaliczną i marżę hurtową).

2. Planowy koszt własny obejmuje:

- 1) wartość materiałów i dodatków według cen hurtowych;
- 2) planowy koszt robocizny oraz planowy narzut kosztów ogólnych;
- 3) narzut na rzecz centrali spółdzielni w wysokości ustalonej w obowiązującym trybie.

§ 3. 1. Ceny detaliczne artykułów wytwarzanych z odpadów ustalane będą w wysokości równej cenom detalicznym identycznych co do rodzaju i gatunku artykułów wytwarzanych z surowców i materiałów pełnowartościowych.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie tylko w tych przypadkach, gdy artykuły wytwarzane z odpadów nie różnią się pod względem wartości użytkowej jakością i wyglądem zewnętrznym od identycznych co do rodzaju i gatunku artykułów wytwarzanych z pełnowartościowych surowców i materiałów.

§ 4. 1. W przypadku gdy ceny poszczególnych artykułów obliczone zgodnie z przepisami §§ 2 i 3 odbiegają znacznie od obowiązujących już cen na podobne

artykuły produkcji spółdzielczej, ceny tych artykułów ustalane będą w relacji z punktu wartości użytkowej do poziomu cen już ustalonych na artykuły podobne.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustala Prezes Państwowej Komisji Cen, a w zakresie zleconym prezydium wojewódzkich rad narodowych — prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały handlu). Ceny ustalone przez wydziały handlu wymagają zatwierdzenia przez przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. 1. Artykuły spółdzielcze identyczne co do rodzaju i gatunku z artykułami produkowanymi przez przemysł kluczowy powinny mieć ustalone ceny detaliczne w wysokości obowiązującej dla wyrobów przemysłu kluczowego.

2. W przypadku gdy artykułów, o których mowa w ust. 1, jest brak na rynku, ceny na te artykuły mogą być ustalone na poziomie wyższym od cen takich samych artykułów produkowanych przez przemysł kluczowy, lecz nie wyżej niż to wynika z zasad określonych w §§ 2 i 3.

3. Ceny wyższe, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala Prezes Państwowej Komisji Cen, a w zakresie zleconym prezydium wojewódzkich rad narodowych — prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały handlu w porozumieniu z wydziałami przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych). Ceny ustalone przez wydziały handlu wymagają zatwierdzenia przez przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 6. Prezes Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobego i Rzemiosła określi w drodze zarządzenia szczegółowy tryb postępowania przy ustalaniu cen, o których mowa w § 1, oraz wzory karty kalkulacyjnej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

462

UCHWAŁA Nr 134 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1954 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie organizacji turystyki.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Nadzór nad Komitetem do Spraw Turystyki, utworzonym uchwałą nr 127 Rady Ministrów z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie organizacji turystyki (Monitor Polski Nr A-26, poz. 341), przekazuje się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

463

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1954 r.

w sprawie trybu dokonywania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Zmiany w planie inwestycyjnym.

§ 1. Zmiany w planie inwestycyjnym powodujące zmniejszenie lub zwiększenie ogólnego limitu inwestora centralnego wymagają uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

§ 2. 1. Zwiększenie lub ograniczenie istniejącego tytułu w planie inwestycyjnym wymaga:

- 1) uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli zmiana dotyczy inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (określonych uchwałami Prezydium Rządu) i powoduje zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku; przez zmiany